

ΦΥΛΛΑΔΙΟ 16 (18η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ)

Ο ΕΡΩΤΑΣ

Έργο του
Χρήστου Γκιώνη

Όταν είμαστε έφηβοι κάνουμε απόπειρες ερωτικής προσέγγισης του άλλου φύλου, μέσα από σύντομες ερωτικές ιστορίες αμοιβαίας συμπάθειας, τρυφερότητας, ονειροπόλησης και ερωτικών φαντασιώσεων. Επίσης, ασχολούμαστε υπερβολικά με την εξωτερική μας εμφάνιση, με το χτένισμα των μαλλιών μας και τον τρόπο του ντυσίματός μας. Τα σεξουαλικά υπονοούμενα υπεισέρχονται στη γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ των συνομηλίκων αγοριών και κοριτσιών. Ο έρωτας στα χρόνια της εφηβείας μοιάζει περισσότερο με αναζήτηση και ανακάλυψη της συναισθηματικής και σωματικής έλξης για ένα πρόσωπο του άλλου φύλου με πολλά ερωτήματα, αμφιβολίες, προσδοκίες, θριάμβους, αλλά και απογοητεύσεις. Το παιχνίδι του έρωτα είναι ένα παιχνίδι στο οποίο υπάρχουν παραμορφωτικοί καθρέφτες ανάμεσα στον εαυτό μας και τους άλλους.

Στην εφηβεία, οι περισσότεροι από μας δεν είμαστε άνετοι με τα ερωτικά ζητήματα κι ας προσπαθούμε να δείξουμε άνετοι, ωραίοι και μοιραίοι. Το να μπορούμε να πλησιάσουμε ένα αγόρι ή ένα κορίτσι που μας αρέσει, να προσπαθήσουμε να του μιλήσουμε και να το γνωρίσουμε μπορεί να είναι η αρχή μιας ωραίας ιστορίας. Αυτό βέβαια προϋποθέτει να αισθανόμαστε καλά με τον εαυτό μας και να μην ντρεπόμαστε να

τον εκθέσουμε και κυρίως να μπορέσουμε να αντέξουμε την άρνηση του άλλου, στην περίπτωση που δεν έχει τις ίδιες διαθέσεις με μας.

Πολλές φορές όταν είμαστε νέοι, δυσκολευόμαστε ή δειλιάζουμε να πλησιάσουμε πολύ το άλλο φύλο και αρκούμαστε στις μεικτές παρέες αγοριών και κοριτσιών ή σε φίλιες με άτομα του άλλου φύλου. Μην έχοντας αρκετή εμπιστοσύνη στον εαυτό μας, αποφεύγουμε να βρεθούμε μόνοι μ' ένα κορίτσι ή ένα αγόρι που μας αρέσει. Φοβόμαστε ότι δε θα ξέρουμε τι να πούμε, ότι θα τα χάσουμε και θα γελοιοποιηθούμε. Σαν να μην πρόκειται για ένα κομμάτι της ζωής μας, αλλά για μια παράσταση με δύσκολο σενάριο και απαιτητικούς θεατές. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, το ερωτικό φλερτ από χαρά και ευχαρίστηση μεταβάλλεται σε άγχος και αγωνία.

Μια σχέση που δε στηρίζεται στην ειλικρίνεια, αλλά στην προσποίηση και στο ψέμα, μπορεί στην αρχή να δημιουργεί μια αίσθηση γοητείας και ενθουσιασμού, σύντομα όμως κουράζει και απογοητεύει τους συμμετέχοντες. Ιδιαίτερα αυτόν που προσποιείται κάτι άλλο από τον εαυτό του. Το να μιλάς αληθινά με τον άλλο, να ομολογείς τους φόβους σου, τις αδυναμίες και τις επιθυμίες σου, είναι ο καλύτερος τρόπος να γνωρίσεις τον άλλο, αλλά και να ζήσεις μαζί του μια όμορφη, φιλική ή ερωτική ιστορία.

Πολλοί έφηβοι αναβάλλουν τις σχέσεις με το άλλο φύλο, για να αποφύγουν τις πιθανές πιέσεις για σεξουαλική ολοκλήρωση, ενώ αντίθετα κάποιοι άλλοι εμπλέκονται σε ερωτικά φλερτ με μοναδικό σκοπό την εμπειρία της σεξουαλικής επαφής. Επιπλέον, η υπερβολική αυστηρότητα ή ο συντηρητισμός των γονιών, το άγχος του σχολείου και των μαθημάτων, η έλλειψη εμπιστοσύνης, αλλά και ο αυξημένος φόβος της εγκατάλειψης και της απόρριψης, κρατούν αρκετούς εφήβους μακριά από τις απειλές μιας ερωτικής σχέσης.

Καθώς μεγαλώνουμε και όσο καλύτερα γνωρίζουμε τον εαυτό μας και όσο περισσότερο τον αποδεχόμαστε με τα θετικά και τα αρνητικά του, τόσο καλύτερα μπορούμε να χειριστούμε τις σχέσεις με το άλλο φύλο, αλλά και να αναγνωρίσουμε κάποιον που μας ταιριάζει πραγματικά, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε μαζί του μια σχέση με νόημα και διάρκεια. Όταν είναι κανείς πολύ νέος, η ευχαρίστηση από τη σεξουαλική σχέση μπορεί να είναι ελάχιστη. Βέβαια, υπάρχει η ικανοποίηση ότι «το έκανε», η ευχαρίστηση να μιλάει για «αυτό» στην παρέα και αυτά συχνά υπερισχύουν της αίσθησης που πραγματικά ένιωσε στη διάρκεια της ερωτικής πράξης.

Η ηλικία κατά την οποία σήμερα οι νέοι έχουν τις πρώτες τους σεξουαλικές σχέσεις είναι δύσκολο να προσδιοριστεί και μπορεί να ποικίλει και μέσα στην ίδια χώρα. Συνδέεται με τα κοινωνικο-δημογραφικά χαρακτηριστικά της περιοχής στην οποία κανείς μεγαλώνει, το είδος της εκπαίδευσής του καθώς και την τοπική, την οικογενειακή, πολιτισμική ή θρησκευτική κουλτούρα. Όπως και να 'χει, ο πραγματικός έρωτας και η αληθινή σεξουαλική απόλαυση αποτελούν καρπό μιας εσωτερικής ωρίμανσης και μιας σταδιακής εκμάθησης.

Πολύ συχνά στις παρέες των εφήβων, αλλά και των μεγάλων μπαίνει το ερώτημα: «υπάρχει πραγματική φιλία ανάμεσα σ' ένα αγόρι και ένα κορίτσι;». Η ζωή έχει δείξει ότι μπορεί να υπάρξει φιλία, αν και είναι λίγο σπάνιο. Ο ένας από τους δύο είναι συχνά ένας άτολμος ερωτευμένος που δεν μπορεί ή δε θέλει να εκφράσει τον έρωτά του. Μεταξύ αγοριών και κοριτσιών υπάρχει πάντα ένα παιχνίδι γοητείας. Δοκιμάζεις κατά κάποιο τρόπο αν «περνά η μπογιά σου», εξοικειώνεσαι με το άλλο φύλο χωρίς την όποια

αμηχανία ή και ένταση που μπορεί να προκαλεί η μεσολάβηση της σεξουαλικότητας. Υπάρχει τρυφερότητα, δέσιμο, αμοιβαίο ενδιαφέρον και εμπιστοσύνη, λείπει όμως ο πόθος, η επιθυμία για σωματική, αισθησιακή, ερωτική, σεξουαλική οικειότητα. Αυτή άλλωστε είναι και η βασική διαφορά της φιλίας από τον έρωτα ο οποίος επίσης εμπεριέχει και την έννοια της αποκλειστικότητας. Μπορούμε να έχουμε αρκετούς φίλους, όχι όμως και αγαπημένους. Ο ερωτευμένος δεν αντέχει να μοιράζεται την αγαπημένη του με κανέναν άλλο. Η έναρξη μιας ερωτικής σχέσης μπορεί να προσφέρει μεγάλη ανακούφιση και ικανοποίηση καθώς αποτελεί ένα άνοιγμα σε εντελώς νέα ενδιαφέροντα και συναισθήματα. Επιπλέον, αναπτύσσεται μια ψυχική διεργασία απομάκρυνσης από την παιδική ηλικία και τους γονείς, αλλά και μια σταδιακή μετάβαση στην ενήλικη ζωή. Μια υγιής ερωτική σχέση μπορεί να παρέχει ικανοποίηση και χαλάρωση παρά τους όποιους φόβους και τις απαγορεύσεις των γονέων.

Όσον αφορά στο ερώτημα για τις διαφορές στα δύο φύλα στα ζητήματα του έρωτα και της σεξουαλικότητας, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η κοινωνία εξακολουθεί να θέτει περισσότερους περιορισμούς και να διατυπώνει αυστηρότερες κρίσεις για τα σεξουαλικά ήθη των γυναικών απ' ό,τι των ανδρών. Η διαφορετική αυτή στάση αντανακλάται στις ευρύτερες διαφορές που παρατηρούνται στις εκάστοτε πολιτισμικές συνθήκες και εξαρτάται κυρίως από διαδικασίες ψυχολογικής και κοινωνικής ωρίμανσης των μελών της κάθε κοινωνίας.

Σήμερα, σε αντίθεση με τις προηγούμενες γενιές, η σεξουαλική ζωή των ανθρώπων έχει την τάση να αρχίζει ολοένα και πιο νωρίς και να παρατείνεται ολοένα και περισσότερο. Ορισμένοι ενήλικες εκφράζουν άμεσα τη δυσαρέσκειά τους βλέποντας τα παιδιά τους να ερωτοτροπούν ή να προχωρούν σε ερωτικές και σεξουαλικές σχέσεις. Δυσκολεύονται να δεχτούν ότι το κοριτσάκι ή το αγοράκι τους μεγάλωσε, ότι ο τομέας της σεξουαλικότητας δεν ανήκει αποκλειστικά και μόνο σ' αυτούς και ότι οι σχέσεις με τα παιδιά τους προχωρούν σε βάση μεγαλύτερης ισοτιμίας. Άλλοτε πάλι, η αγωνία τους έχει να κάνει με την αμφιβολία κατά πόσο έχουν προετοιμάσει επαρκώς το παιδί τους, ώστε να μην υποφέρει και να μην απογοητευτεί από τις νέες του εμπειρίες και κυρίως με το να είναι σε θέση να προφυλάξει τον εαυτό του από τους όποιους πραγματικούς ή πιθανούς κινδύνους, τόσο σωματικούς όσο και ψυχικούς.